



**CBE Z21000262 beoordeling vak**

**UITSPRAAK**

in het geding tussen X te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de examiner van de het vak Algemene Rechtswetenschap 2 (RGP410AD), hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van het vak Algemene Rechtswetenschap 2, onderdeel van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid van de Faculteit Rechtsgeleerdheid.

**I. Aanduiding van het bestreden besluit**

Het besluit van 6 april 2021 van de examiner om aan appellante het cijfer 5 toe te kennen voor het tentamen Algemene Rechtswetenschap 2.

**II. Zittingsgegevens**

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 22 juli 2021 waarbij appellante, samen met haar vader, is verschenen. Verweerder is, via een videoverbinding, verschenen in de personen van Y, Z en W.

**III. Ontstaan en loop van het geding**

Appellante heeft het vak Algemene Rechtswetenschap 2 afgesloten met het cijfer 5. Via CLRS dient appellante op 5 mei 2021 een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen deze beoordeling, alsmede tegen de afwijzing van haar verzoek om aan haar meer punten toe te kennen voor de beantwoording van vraag E van dit tentamen. Op 19 mei 2021 vindt een schikkingsgesprek plaats, waarbij geen schikking wordt bereikt. Verweerder dient op 8 juli 2021 een verweerschrift in, waarop appellante nog heeft gereageerd. Het beroep is vervolgens behandeld op een zitting van het College op 22 juli 2021.

**IV. Standpunten van partijen**

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en toegelicht tijdens de zitting komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante is van mening dat aan haar ten onrechte slechts twee van de zes punten zijn toegekend voor haar antwoord op onderdeel A vraag E van het hertentamen Algemene Rechtswetenschap 2. Het vereiste antwoord volgt niet logischerwijs uit de vraagstelling. In de betreffende vraag wordt naar de 'belangrijkste voorwaarde gevraagd'. Uit het modelantwoord bij deze vraag blijkt echter dat voor het noemen van de belangrijkste voorwaarde, twee punten worden toegekend. Er zijn daarnaast twee punten te verdienen door het gevolg van die voorwaarde te beschrijven en de laatste twee punten worden toegekend indien een uitleg in eigen woorden wordt gegeven over wat de belangrijkste voorwaarde betekent. Appellante stelt zich op het standpunt dat de vraag 'geef de belangrijkste voorwaarde' slechts één antwoord heeft, namelijk de belangrijkste voorwaarde. Omdat appellante deze vraag juist heeft beantwoord, is zij van mening dat zij het maximale aantal te behalen punten voor deze vraag (zes) toegekend moet krijgen. Met deze twee punten zou appellante op een totaal puntenaantal van 55 komen, wat leidt tot het cijfer 6. Daarmee sluit appellante de propedeutische fase van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid af. Subsidiar stelt appellante dat op de juistheid van wat als goed antwoord wordt gepresenteerd een en ander valt af te dingen. Niet alle elementen uit het modelantwoord kwalificeren als 'voorwaarden', aldus appellante. Tot slot meent appellante dat de gewenste antwoorden niet voldoen aan de eigen tentameneisen van verweerder. Zo wordt volgens appellante erkend dat een uitleg in eigen woorden achterwege kan blijven bij het beantwoorden van een tentamenvraag, indien de vraag voldoende specifiek en uitdrukkelijk is. Nu de vraagstelling 'wat is de belangrijkste voorwaarde' behelst, is sprake van een specifieke en uitdrukkelijke vraag, waardoor volgens de tentameneisen van verweerder een uitgebreide beantwoording in eigen



woorden niet nodig. Dit blijkt ook uit het modelantwoord bij onderdeel B van de tentamenvraag, waarbij het volledig aantal te behalen punten wordt toegekend, zonder dat in het modelantwoord een eigen toelichting wordt genoemd.

**Verweerder** heeft zich blijkens het verweerschrift en het verhandelde ter zitting als volgt verweerd. Y heeft de beoordeling van zijn collega-examinator bekeken. Verweerder ziet geen ruimte om tot een andere beoordeling te komen en verwijst daarbij naar de vakinformatie op Nestor. Hierin wordt aangegeven dat het enkel noemen van een artikel of het enkel citeren daarvan, niet voldoende is voor het verkrijgen van het maximale puntenaantal horende bij een tentamenvraag. De algemene werkwijze, die ook tijdens de wekelijkse werkgroepen wordt besproken, houdt in dat studenten bij een casus juridische leerstukken of wetsartikelen in hun eigen bewoordingen correct weergeven, evenals de strekking of consequenties daarvan. Hoewel appellante het juiste wetsartikel heeft genoemd in haar antwoord, is geen gebruik gemaakt van eigen woorden en ook het gevolg van het van toepassing zijn van het artikel wordt niet benoemd. Het noemen van een wetsartikel alleen is niet voldoende, omdat daaruit nog niet blijkt dat appellante daadwerkelijk begrijpt wat het wetsartikel inhoudt. Het toekennen van het maximale aantal punten is gezien voorgaande dan ook niet aan de orde. De handswijze van de examinerator kan gevolgd worden en is billijk. Er is niet gebleken dat er wettelijke, universitaire en/of facultaire regels zijn geschonden. Gelet op voorgaande verzoekt verweerder het College om het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

#### **V. Beoordeling**

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader nu het College geen oordeel kan geven over het 'kennen en kunnen' van appellante. Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling. Allereerst stelt het College vast dat het bestreden besluit in onderhavige casus de beoordeling van het hertentamen Algemene Rechtswetenschap 2 behelst. Het is niet mogelijk om beroep in te stellen tegen de beoordeling van een individuele tentamenvraag.

Verweerder heeft uitvoerig uiteengezet op welke manier de beoordeling van het tentamen tot stand is gekomen. Daarnaast heeft verweerder gemotiveerd waarom de toekenning van het volledige puntenaantal voor de betreffende tentamenvraag niet aan de orde is. Ook heeft een tweede examinerator de beoordeling van het tentamen bekeken. Het standpunt van verweerder, inhoudende dat slechts opschrijven wat de wetgever heeft bedacht en hierbij verder geen toelichting geven onvoldoende is voor toekenning van het volledige puntenaantal, komt het College niet onredelijk over. Het College volgt verweerder in het standpunt dat anders niet goed vastgesteld kan worden of appellante al dan niet voldoende begrip heeft van het getoetste onderdeel. Appellante is geen volledig onervaren student, waardoor in redelijkheid verwacht mag worden dat appellante bekend is met dit standpunt. Er is een uitgebreide toelichting gegeven rondom de beantwoording van de tentamenvraag en de beoordelingscriteria zijn voldoende helder. Er is dan ook geen aanleiding om uit te gaan van een onvoldoende zorgvuldige beoordeling.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College tot de conclusie dat de beoordeling op zorgvuldige wijze plaats heeft gevonden en dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

#### **VI. Beslissing**

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.



Aldus vastgesteld op 5 augustus 2021 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, prof. dr. E.M.J. Verpoorte en D. Ubels, in tegenwoordigheid van mr. M.E. Wiltvank, plaatsvervangend secretaris.

Voorzitter

Secretaris

**Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.**